

תת"ע 2744/07/15 - מדינת ישראל נגד אוס גאנם

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

19 אוקטובר 2017

תתע"א 15-07-2744 מדינת ישראל נ' גאנם

דו"ח תעבורה 61210109668

לפני כבוד השופט נайл מהנה
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
-aos גאנם
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד איל סמואל

ב"כ הנאשם: עו"ד זאב נגיב

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה בגיןו בסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, וUBEIRA של נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב בגיןו בסעיף 2(א) לפקודת ביטוח הרכב מוגן (נוסח חדש), תש"ל-1970.

על פי הטענה העובדתית, ביום 14.06.15 בשעה 00:18 נdag הנאשם ברכב ליד מחסום מ"פ שועפט בירושלים כאשר אין בידו רישיון נהיגה בתוקף וכפועל יצא אין על שימושו ברכב פוליסת ביטוח בת תוקף.

במועד שנקבע לדין טען הסניגור המלמד כי הנאשם מחזיק ברישיון נהגה פלסטיני אשר מאפשר לו נהוג ברכב

עמוד 1

© verdicts.co.il - דין פליליים

בישראל מכח תקנה 578א' לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

לטעמו, לא היה מקום ליחס לנאים עבירה של נהיגה ללא רישון נהיגה מעולם אחר וכך הוא מחזיק ברישון נהיגה בתוקף בישראל.

ב"כ הנאים טען כי אכן לא היה בידי הנאים היתר נהיגה מעת מפקד כוחות צה"ל, כנדרש על פי תקנה 578ב' לתקנות התעבורה, אך בהחלט יש לראות ברישון בו הוא מחזיק הנאים כרישון אשר תקף בישראל לכל דבר ועניין.

בהקשר זה הפנה ב"כ הנאים להחלטת בימ"ש לתקנות התעבורה בירושלים מיום 31.10.16 תת"ע 1462-02-15 **מדינת ישראל נ' עויסאת**, (להלן: "ענין עויסאת") שם קבע בימ"ש כי לא היה מקום ליחס לנאים, בנסיבות דומות כבעניינו, עבירה על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, כי אם יש להעדיף האשמה הנאים בעבירה על תקנה 578ב' לתקנות התעבורה, וזאת מכח הכלל הפרשני הקובע כי הוראה ספציפית גוברת על הוראה כללית. בית המשפט הגיע למסקנה כי תושב האיזור, אשר מחזיק ברישון נהיגה פלסטיני תקף, אף בהעדר היתר בהתאם לתקנה 578א', יש לראות בו כבעל רישון נהיגה בר תוקף בישראל.

המיאה מתנגדת לטעון זה של ב"כ הנאים. לטענתה, עיקר המחלוקת נעוץ בפרשנות האיסור שבוחק לגבי נהיגה ברכב ללא רישון נהיגה בתוקף ולצד זאת, להיקף תוקפו של רישון נהיגה פלסטיני בישראל.

לטענת ב"כ המיאה, הנאים אינו עומד על דרישות תקנה 578 ולבסוף קונה סמכות נהוג בישראל כתושב האיזור. ומכאן, לטענת המיאה, אינם מושחה נהיגה בישראל ולכן לשיטתה הוא עבר על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

ב"כ המיאה הפנה לפסיקה של בימ"ש המחויזי בעפ"ת (י-מ) 13-19582-02-13 **שadi והדנה נגד מדינת ישראל**, לפיה קבע בימ"ש, בין היתר, כי כדי שתושב האיזור יהיה רשאי נהוג ברכב שאינו רשום באיזור עליו למלא אחר שני תנאים ואין די בכך, כי הוא מחזיק ברשותו רישון נהיגה, שכן עליו לקבל גם אישור מפקד כוחות צה"ל באיזור יהודה ושומרון.

המיאה טוענת כי לא מדובר בהוראות טכניות פרטצדורליות אלא בהנחיות הקובעות מי רשאי ליתן אישור נהיגה לפלסטינים וכי אישור שכזה אם ינתן ע"י הגורם המוסמך, ניתן אך ורק על פי שיקול דעתו ולאחר שshall קשת רחבה של שיקולים, ביניהם גם שיקולי בטיחון הציבור וכיו"ב. לשיטת המיאה משלא ניתן אישור כאמור בהתאם לתקנה 578ב', חל סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

ב"כ המיאה טוען כי כל עוד ניתן להמציא תעוזת עובד ציבור, אין לדעת התביעה כל משקל לאורכו מסמן הנזהה להיות רישון נהיגה לכואורה, כראוי לנוכנות תוכנו.

לשיטת ב"כ המיאה, ככל שתינית החלטה אחרת מלבד העמדתו לדין של הנאים, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת

התעבורה, הרי הדבר יחשב כפרצה שתאפשר לכל החוץ לכך להציג כל תעודה הסמוכה והדבר יהווה פגעה בסמכותו הבלעדית ובמעמדו של מפקד כוחות צה"ל באיזור.

לאור כך מבקשת המאשימה לדחות את טענת הנאשם ולקבוע כי אשםו בכתוב האישום הוכחה מעלה לכל ספק סביר ולהרשע אותו בעבירות המיווחסת לו בכתוב האישום, קרי בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף ובעבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי במסמכים שהוגשו על ידם, לרבות סיכומים שהוגשו בעניין, נחה דעתני כי הצדק עם ב"כ הנאשם אשר בתבוס על החלטת כב' סגן הנשיא יהושע צימרמן בעניין עויסאת הנ"ל, הוכח הנאשם כי בידו רישיון נהיגה תקף בישראל לכל דבר ועניין, אף בהעדר היתר מפקד הצבא למצאות תקנה 857ב' לתקנות התעבורה.

ה הנאשם הציג במהלך הדיון את רישיון הנהיגה הפלסטיני שברשותו, מדובר ברישוי בתוקף, וניתן לקבוע על בסיס האמור לעיל, כי הוא החזיק ברישוי נהיגה תקף בישראל, אך ללא היתר הנדרש מפקד כוחות צה"ל באיזור.

בנסיבות האמור, אני מזכה את הנאשם מהubenיות של נהיגה בררכב ללא רישיון נהיגה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה ותחת כך מרשיינו, על סמך הودאותו, בעבירה על תקנה 857ב' לתקנות התעבורה.

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ח, 19/10/2017 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

גזר דין

ה הנאשם שלפני הודה והורשע בעבירה של נהיגה בררכב שאינו רשום באיזור, ללא היתר, בניגוד לתקנה 857ב' לתקנות התעבורה, סמל סעיף 1462-02-15, (חת"ע 6676, מдинת ישראל נ' עויסאת, נתן ביום 29.6.16), וכן בעבירה של נהיגה בררכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף על שימושו בררכב, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי (נוסח חדש).
תש"ל-1970.

מדיניות הענישה בעבירות מסווג זה הינה פסילה על תנאי וקנס (ראו: תת"ע 3432-03-15 מ"י נ' אלחרביך מיום 18.5.17; תת"ע 9395-01-17 מ"י נ' אלטוס מיום 3.7.17; תת"ע 5928-04-16 מ"י נ' בורקאן מיום 23.3.17; תת"ע 16815-11-16 מ"י נ' אלחרבאוי מיום 19.4.17; תת"ע 1325-04-15 מ"י נ' מראר מיום 23.3.17).

לפיכך, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורה.
- הकנס ישולם ב-2 תשלום חודשיים, החל מיום 1.1.18.
2. פסילה מלקלבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים, וזאת על תנאי לפחות 2 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ח, 19/10/2017 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט